

DESIRE®

A romantic scene between a man and a woman in a dimly lit room. The man, on the left, is wearing a dark shirt and has his arms around the woman. The woman, on the right, has long, wavy hair and is wearing a dark, sequined dress. They are looking at each other closely, almost kissing. In the background, there is a large, ornate chandelier and a window with a grid pattern.

Joss Woodová
Co odhalí DNA

 HARLEQUIN®
TM

JOSS WOODOVÁ

CO ODHALÍ DNA

PŘEKLAD

PAVLÍNA BUZKOVÁ

Milá čtenářko,

kteřá žena by nechtěla potkat muže, ze kterého bude celá pryč, bude se jí točit hlava, bušit srdce a celé tělo bude mít jako v ohni... Vždyť takových mužů není mnoho. Mé hrdinky: Elise v povídce Když zhasnou světla..., Melody v romanci Jak lapit senátora a Jules v příběhu Co odhalí DNA však také tuší, že takoví přitažliví muži mohou znamenat i nebezpečí. Nebezpečí nejen pro klid duše, ale i pro kariéru a jejich podnikání. Ano s tím vším se budou muset mé hrdinky popasovat, a Vy jistě tušíte, že když už se jednou takový osudový muž objeví, nelze dělat nic jiného, než to všechno risknout...

Užijte si krásně četbu.

S láskou

Váš Harlequin

Joss Woodová

CO ODHALÍ DNA

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Lost and Found Heir

První vydání:
Harlequin Books, 2022

Překlad:
Pavína Buzková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2022 by Joss Wood
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2023

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-9556-7 (EPUB)

ISBN: 978-83-276-9557-4 (MOBI)

ISBN: 978-83-276-9558-1 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Garrett Kaye se nebavil. Nevěděl, jestli by zábavu poznal, i kdyby ho kousla do zadku, ale v každém případě se nudil o něco méně než obvykle. Takže to byl vlastně úspěch. Byl na výročním plese Ryder International u příležitosti dne svatého Valentýna a seděl u nádherně prostřeného stolu. Monotónnost černé, bílé a stříbrné: strop byl pokryt jiskřivou stříbřitou látkou prostoupenou drobnými světýlky a kulaté stoly na sobě měly drahé bílé ubrusy s potiskem černých růží, byla narušena vysokými vázami uprostřed stolů s temně růžovými a rudými tulipány. Talíře byly čistě bílé, příbory z těžkého stříbra a sklenice na víno a na šampaňské z průzračného křišťálu. Jídlo, které dodal výherce ceny Jamese Bearda, mělo michelin-skou kvalitu, šampaňské bylo úžasně suché a určité stálo celé jmění, a soudě podle úsměvů na tvářích svých spolustolovníků se všichni dobře bavili. A to by taky měli, protože každý z nich zaplatil za lístek víc než tisíc dolarů. Na druhé straně musel uznat, že pro většinu hostů včetně něj taková suma nebyla problémem. A byl by tu vůbec, kdyby ten ples pořádal někdo jiný než klan Ryder-Whiteových? Asi ne. Pro členy té bohaté rodiny byl prostě synem sekretářky Calluma Ryder-Whitea, místní kluk a příklad amerického snu a úspěchu. Callum a celý jeho klan však neměli ani ponětí, že by jejich život mohl bez většího úsilí převrátit vzhůru nohama.

„Nejdřív jsem pracovala v Panamě. Dělala jsem reklamu na gin na místních plážích...“

Při zvuku toho melodického hlasu se Garret znovu začal soustředit na rozhovor u stolu, kde se ke slovu zrovna dostala Jules Carlsonová s hřívou nádherných kudrnatých vlasů, teple hnědou pletí a úžasným tělem. Její oříškové oči, jejichž barva byla složitou kombinací zelené, zlaté a hnědé, ho fascinovaly. Když mluvila s někým, koho měla ráda, rozzářily se zlatými tečkami. Když se smála, ty tečky změnilly barvu na měděnou. Občas v nich viděl zeleně zbarvené plamínky, ale to jen v případě, že mluvila s ním. Měl pocit, že ji nějakým způsobem popuzuje, což mu připadalo zábavné. Garrett věděl, že vypadá dobře. To byla skutečnost, ne jeho ego. Byl vysoký, měřil něco málo přes sto devadesát centimetrů, takže by někteří lidé mohli říct, že je až příliš vysoký, a udržoval se ve formě. Byl ale také realista a věděl, že se díky jeho tučnému bankovnímu kontu k němu budou ženy vždycky chovat tak, jako by byl kombinací pohádkového prince, sexy záporáka, rockové hvězdy a pana Dokonalého. Ale Jules Carlsonová, světově známá mixoložka a barmanka, se jím zdála až zvláště nezaujatá. Což bylo zajímavé. A on měl zajímavé věci moc rád.

Garrett se opřel a rozeplnul si ten jediný knoflíček, který ještě držel jeho sako zapnuté. Pak poslouchal, jak Jules baví celý stůl historkou z jejího prvního angažmá v jakémsi baru, kde se pokazilo všechno, co se pokazit mohlo. Nejdřív si upustila na nohu láhev tequily, ale pokračovala v práci i se zlomeným palcem, pak se v baru strhla rvačka, a navíc měla problém s oblečením: její vršek od bikin jí pořád klouzal stranou, takže hostům ukazovala víc, než měla v úmyslu. Garrett sjel pohledem po její postavě a usoudil, že má krásná ňadra. Byla vysoká a štíhlá, ale navzdory tomu měla sbírku nádherných křivek,

kteřé zvyrazňovaly i její šaty: mandarinková sukně s topem, na němž se míhaly smělé blesky v bílé, oranžové, zlaté a černé a který toho dost odhaloval. Na šatech byly našité korálky ve spirálových tvarech a celý outfit zcela jednoznačně odkazoval k jejím africkým kořenům. Byl odvážný a smyslný a v moři fádnicích a většinou jednobarevných šatů v místnosti přitahoval zraky.

„Ten bar sponzorovala firma Crazy Kate’s Gin, ne?“ zeptala se Tinsley Ryder-Whitová se svrastělým obočím. Tinsley měla stejně jako on hnědé vlasy, modré oči a tutěž pravidelnou tvář. Na tom koncovku nebylo nic divného, protože byl jejím strýcem.

Garrett chvíli hleděl na svou sklenku s whisky a potom se rozhlédl po místnosti. U baru stál Callum Ryder-White a vypadal starší, než si ho Garrett pamatoval. Jeho kdysi tmavé vlasy byly teď prokvetlé šedinami. Garrett chvíli v duchu počítal, kolik mu vlastně je... asi má něco přes osmdesát. Garrett sám měl pětatřicet, takže Callumovi bylo čtyřicet osm nebo devět, když přivedl do jiného stavu jeho matku Emmu. Callum byl ale v té době ženatý a měl dospělého syna Jamese. Garrett se zadíval i na něj. Byli si s nevlastním bratrem neuvěřitelně podobní. Garrett byl o něco vyšší a trochu svalnatější, ale nemohlo být vůbec žádných pochyb o tom, že jsou příbuzní. Připadalo mu zvláštní, že kromě něj si téhle rodinné podobnosti ještě nikdo nevšiml. No... asi jeho matka, to ano. Ale vzhledem k tomu, že mu odmítala potvrdit či vyvrátit skutečnost, zda je Callum jeho otcem, nemohl se jí na to zeptat. Stejně se s ní snažil mluvit jen tehdy, když absolutně musel. Jako nepřiznané dítě bezohledného a všeho schopného Calluma Ryder-Whitea a Emmy Kayové, emocionálně odtažené ženy posedlé svou pozicí osobní asistentky jednoho z nemocnějších mužů na východním pobřeží, byl Garrett spíš problémem, který je zapotřebí vyřešit.

Příteží. Brzy zjistil, že je silnější sám a že touha po lásce a uznání člověka oslabuje. Byl však vděčný za svěřenský fond, který mu Callum zřídil toho dne, kdy dovršil jedenadvaceti let. Jistě, nemohl by přísahat na Bibli, že ten fond pochází od něj, ale kdo jiný by mu zanechal pět milionů dolarů? Vzal si ty peníze a všechny je investoval do internetového startupu. O dva roky později už jeho investice měla hodnotu dvacet pět milionů a on si mohl založit firmu Kaye Capital. Když si vzpomněl, jak tím riskoval, ještě teď mu po zádech přeběhl mráz. Jedním rozhodnutím mohl přijít úplně o všechno. Měl ale velké štěstí a byl vděčný, že se mu intuice takhle vyplatila; nicméně jakási velká část jeho osobnosti by se nejradyji vrátila a svému mladšímu já za takové nebezpečné chování vrazila pořádnou facku. Proboha, tehdy měl vážně místo mozku míchaná vajíčka. Ale jak říká jeho matka: Bůh chrání mladé a hloupé.

Najednou uslyšel výbuch smíchu a zjistil, že Sutton Marchant, autor populárních bestsellerů, a Cody Gallant, majitel firmy, která se zabývala pořádáním velkých společenských akcí, si z očí utírají slzy smíchu. Bylo zřejmé, že Jules je nadaná vypravěčka, která dokáže pobavit. Garrett byl na druhé straně známý spíš jako bručoun.

„Už se tak těším, až budu sedět na té koktejlové soutěži v porotě, Tins. Je to skvělý nápad,“ poznamenala teď Jules k Tinsley, která seděla u stolu naproti ní.

„Jaká koktejlová soutěž?“ zeptal se Sutton.

Tinsley vysvětlila, že součástí oslav stoleté existence Ryder International bude i jimi sponzorovaná soutěž o nejlepší koktejl na světě. Budou se jí moci zúčastnit mixologové a barmani, kteří dodají koktejly s tematikou nějaké významné světové události. A Jules bude sedět v porotě. „Co připravíš ty, Ju?“ zeptala se jí pak Tinsley

Jules si podepřela bradu dlaněmi. Vypadala jako krásný a výrazný motýl. „Hm. Dobrá otázka. Od doby, co George Ryder-White otevřel první bar, se toho stalo tolik... Sto let pokroku a změn. Vesmírný závod, počítače, antikoncepce, internet.“ Odmlčela se a nakrčila drobný nosík. „Myslím, že udělám něco ženského, fantastického, divokého. Ten koktejl bude inspirovaný ženami, které bojovaly za ženskou rovnoprávnost, jako byla Ruth Bader Ginsburgová, Sojourner Truth, Frida Kahlo nebo Audre Lordová. Mezi jinými.“

Sutton sraštil obočí. „Ginsburgovou a Fridu Kahlo znám, ale Lornová a Truth-“

„Lordová,“ opravil ho Garrett. „Sojourner Truth se narodila jako otrokyně, ale utekla a stala se z ní abolitionistka. Bojovala za genderovou rovnost a čistě technicky vzato jde o hrdinku devatenáctého století.“ Julesin pohled by mohl zapalovat vatry. „Audrey Lordová byla básnička, která se navzdory své slepotě a vadě řeči stala neuvěřitelně silnou mluvčí celého feministického hnutí,“ pokračoval.

Jules povytáhla obočí a Garrett měl pocit, že v jejích očích zahlédl záblesk uznání. „To na mě udělalo dojem, Kayi.“

Její tón ale jasně naznačoval, že její zaujetí nebude mít dlouhého trvání. Garrett se pousmál. „Čtu.“ A četl hodně. V jednom kuse. Už v mladém věku si uvědomil, že čtení je únik od reality, od osamělosti, od neustálého pocitu, že stojí ve stínu své matky, jejího života i kariéry. V knihách nacházel nové světy, myšlenky, celé galaxie. A zároveň mohl zkoumat hlubiny svého srdce.

„Ta koktejlová soutěž byla nápad mého táty,“ řekla Tinsley. „Je v tom dobrý. A prací u Calluma marní čas a svůj talent.“

Nikdo u stolu nepotřeboval vysvětlení, protože bylo veřejným tajemstvím, že Callum drží Jamese na

krátké oprati. Callum chtěl mít pod kontrolou úplně všechno, co se v Ryder International dělo. Garrett se fascinovaně díval, jak Julesiny oči změkly do teplého odstínu zelené se zlatými tečkami, když se soucitně zadívala na Tinsley. Ano. Jules je fascinující, pomyslel si a usrkl si whiskey. Smyslná a krásná. A vypadá to, že je i citlivá. Chtěl ji vidět nahou, to bylo bez debaty. Nahou a na posteli. Dokázal si je představit spolu jen na jednu noc, možná na dvě. Vychutnával by si její ústa, med mezi jejími stehny, objevoval by její křivky, dotýkal se její hebké pokožky. Když se na něj podívala, viděl, že má zájem: bylo to ve způsobu, jakým zvedla ruku k hrdlu, v tom, jak si lehce olízla horní ret. Určitě jí není sympatický, to věděl, ale sto procentně se jí líbí. A líbí se jí i to, jak se díky němu cítí... Ano, určitě spolu brzy skončí. Možná už dnes, možná za dva měsíce nebo roky. Pokrčil rameny. Čas mu nedělal starosti. Když si je člověk jistý, může čekat bez obav.

Jules si usrkla šampaňského a svažila obočí. „Všimla jsem si, že Crazy Kate’s je na seznamu jako jedna z organizací, které zamýšlíš jako sponzory celé akce. Je to pravda, Tins?“

Tinsley přikývla. „Ano. Jak víš, v posledních několika letech patřili k našim nejdůležitějším dodavatelům.“ Usmála se na Jules s náklonností. „A Kate nám představila tebe. Za to jí budu do smrti vděčná.“

Julesin úsměv by mohl zastínit i samotné slunce. Garrett cítil, že se mu zadrhl dech v hrdle, a vnímal, že veškerá krev v jeho těle zamířila rovnou na jih. Zatraceně... před takovým úsměvem by rozhodně měla svoje okolí nejdřív varovat. Napadlo ho, jaký by to asi byl pocit, kdyby ho měl pod svými rty...

„Měla by sis to sponzorování rozmyslet, Tins. Pochybuju, že se přidají. V poslední době propouštějí a omezují činnost,“ vysvětlila jí Jules. Její tón byl bezstarostný, ale obavy v jejích očích naznačovaly, že

celou situaci zlehčuje schválně. Garretta by zajímalo proč.

„Cože?“ zeptala se Tinsley šokovaně. „Ale proč?“

Jules vypadala, že je jí špatně. „Hraje v tom roli hodně faktorů. Včetně COVIDu.“

Garrett si všiml, že Cody i Sutton jejich rozhovoru pozorně naslouchají. „Crazy Kate's má sídlo v Severní Karolíně, že?“ zeptal se Cody.

Ne, někde na západě. Garrett rychle prošel svoji mentální databází společností a s lehkostí našel potřebnou informaci. Měl fotografickou paměť, a jakmile si něco přečetl, zůstalo mu to v hlavě navždycky. Crazy Kate's byla manufaktura, kde se vyráběl gin, a sídlila v Denveru. Byla to malá firma, ale moderní a slibná. Těsně před vypuknutím pandemie si vzali půjčku, aby mohli expandovat na trhu, ale pak udeřil lockdown. Restaurace, bary a všechny služby dostaly tvrdý zásah. Protože měl zájmy ve všech ekonomických odvětvích a vždy věřil v to, že je lepší mít v košíku víc vajec, vyšel z pandemie relativně nezasažený. Něco takového se o mnoha podnikáních říct nedalo.

Jules potřásla hlavou. „V Denveru. Crazy Kate's byla první firma, pro kterou jsem dělala celou promotion. Kate sama navrhla, abych se zaměřila na nově vznikající bary a sehrála zásadní roli v tom, že se mi podařilo odrazit od země.“ Pak se podívala na Codyho. „Ryder's a Crazy Kate's měly společné akce. Na jedné z nich jsem se seznámila s Tinsley a Kingou.“

„Nedávno rozšířili svůj plán na lahvování, že? A vybudovali nové pobočky?“ promluvil Garrett svým hlubokým hlasem. Znovu viděl v jejich očích překvapení, že tuto malou firmu zná. Ale právě takové firmy, malé, velké i střední byly jeho oborem. Nic jim ale neobjasnil. Jen málokdy někomu něco vysvětloval. Nebo spíš nikdy.

Jules na Garretta namířila prstem. „Ani se k nim

nepřibližuj, Kayi,“ zasyčela a oči jí žhnuly jako supernova.

Jasně, takže on tedy není jediný, kdo hodně čte. Bylo jasné, že jeho pověst jí není neznámá. Vzhledem k tomu, že byl jedním z nejúspěšnějších kapitalistů na světě, mělo se za to, že kořistí na firmách s finančními problémy tak, že odkoupí jejich dluhy nebo majetek za zbytkovou cenu a pak je s obrovským ziskem prodá dál. Takhle to ale fungovalo jen zřídka. Garrett nespouštěl oči z Jules. Věděl, že pokud sklopí zrak, vezme to jako potvrzení všech svých podezření. Jistě, během své kariéry učinil rozhodnutí, která by se dala zvnějšku nazvat morálně pochybnými. Věděl, že má pověst člověka, který je schopen druhého stáhnout z kůže, ale někdy, a to si už uvědomoval jen málokdo, se firmy ocitnou v takových finančních potížích, že jedinou možností je skutečně to, aby se objevil někdo jako on a dluhy prostě zahladil tak, jak to jde. Zatraceně, vždyť pro majitele je tohle lepší možnost než zbankrotování, ale jeho kritici byli vždycky moc šťastní, když ho mohli vykreslit v negativním světle. Ještě, že se takovými kritiky nezabýval.

Garrett viděl, že se na něj Jules stále ještě mračí a čeká na jeho reakci. Zvedl ruce v škádlivě obranném gestu. „Co je? Vždyť jsem jen položil nevinnou otázku!“

„Seznámila jsem se s tebou teprve dnes, Kayi, ale mám dojem, že jsi nebyl nevinný ani jako dítě,“ prolesla Jules mrazivě.

V jistém smyslu měla pravdu. Emma se nikdy nezabývala tím, co je nebo není pro jeho věk vhodné. Nevyrůstal s představou velikonočního zajíčka ani Santa Clause či víly Zubničky, která vám za každý vypadnutý zub dává pod polštář peníze. Ne, Emma nevěřila v nic, co nazývala *hromada nesmyslů*. A nikdy ho nechránila před tvrdou realitou života. Od dětství ho povzbuzovala k tomu, aby se díval na

dokumenty a zprávy: některé záběry, které viděl, ho pronásledovaly dodneška.

„Příští víkend za Kate letím, takže uvidím, co se tam vlastně děje,“ oznámila Jules stolu s očima plnými obav. Pak si skousla spodní ret. „Vážně doufám, že se nedostala do problémů tak hluboko, aby z nich nenašla cestu.“

Sutton, který dřív býval úspěšným obchodníkem na Wall Street, se na ni soucitně zadíval. „Snad to není tak zlé, jak se bojíš,“ řekl.

Garrett o tom, bohužel, věděl něco víc. Spíš by mohl otěhotnět, než aby se Crazy Kate's ekonomicky znovu postavila na nohy.

Jules nevypadala přesvědčeně. „Už měla pár hovorů od nejrůznějších společností, které jí nabízely, že její bankovní dluh odkoupí.“ Sutton si vyměnil s Garrettem dlouhý pohled. Garrett viděl v jeho očích otázku a pochopil, nač se ptá. Potřásl hlavou. Ne. On rozhodně nebyl jeden z těch supů, kteří kroužili okolo. „Pokud bude souhlasit, přijde o všechno. Ranč, úspory, všechno je navázáno na její podnikání,“ dodala Jules a hlas se jí trochu zachvěl. Bylo zřejmé, že tahle Kate pro Jules hodně znamená a Garretta by zajímalo proč. Měl pocit, že jejich vztah není jen obchodní. A podle jeho zkušeností se obchod s emocemi nevyplatilo míchat. „V jednom kuse jí volá kdosi, kdo se jmenuje Volker,“ řekla Jules a ani si nevšimla, že Tinsley prudce vstala a spěchala od stolu. Vzápětí se postavil i Cody a šel za ní, ale Jules svoje okolí prakticky nevnímala.

„Nemyslíš Valder?“ zeptal se Sutton obezřetným tónem.

Když Garrett uslyšel jméno svého arcinepřítele a konkurenta, napřímil se a lehce se předklonil. Podíval se na Suttona. Viděl v jeho očích podráždění a povzdechl si. Jasně, ani o něm samém se v tisku nepsaloby vždycky v tom nejlepším, ale Valder byl přesně

ten typ supa, který nesmírně rád ničil a tyl z neštěstí jiných. Garrett neměl nic proti zisku, ale Valder se nezastavil před ničím: připravil majitele o poslední košili. A rád. Garrett si nikdy nedělal reklamu a taky si nemohl dovolit, aby si o něm začali lidé myslet, že je nějaký dobrodinec, ale vždycky se ujistil, aby nechal majiteli odkoupeného podnikání něco, na čem mohl postavit zbytek svého života. Valder, to byla ale pro každého velmi špatná zpráva.

„Řekni té své kamarádce, ať se od něj drží hodně daleko,“ řekl Sutton Jules a vstal. „Jdu k baru. Chcete někdo něco?“

Oba odmítli, a najednou byli u stolu sami a seděli naproti sobě. Jules zvedla oči od bublinek svého šampaňského a podívala se na něj. „Souhlasíš s ním?“

„Ohledně Valdera? Jo. Naprosto.“

„Nedá se s tím něco dělat?“ zeptala se Jules trochu zoufale.

Rád by ji ubezpečil, ale věděl, že bude lepší, když ji zraní pravdou, než aby ji utěšoval lží. A co on vlastně ví o utěšování? „Jestli kolem ní krouží Valder, pak je situace špatná. Málokdy se objeví v době, kdy ještě není pozdě.“ Jules tiše zaklela a Garrett měl pocit, že viděl, jak se jí v očích zaleskly slzy. „Ty s tou ženou, s tou Crazy Kate, máš nějaký osobní vztah,“ poznamenal.

Koutky jejích sexy úst se mírně zvedly. „Ano. To mám.“ Odhrnula si z tváře několik pramenů vlasů za ucho. „Na jejím ranči bývám každé léto od doby, kdy mi bylo deset. Je jako moje druhá máma.“ Garrett si snažil představit tuhle nóbl ženu na ranči, jak čistí stáje a pošťuchuje krávy. Moc mu to nešlo. On sám vyrůstal v bytě a byl tak městský člověk, jak to jen šlo. Usmál se. „Co je na tom směšného?“ zeptala se Jules a v očích jí znovu zahorel oheň.

„Jen jsem si tě zkoušel představovat na farmě, jak tam děláš ty... farmářské věci.“

„Farmářské věci?“

Rozhodil rukama. „Jezdíš na koni? Víš, jak se kydá hnůj?“

Jules obrátila oči ke stropu. „Taky umím jezdit s traktorem, zkrotit koně a zorat pole.“ Pak se usmála trochu škodolibě. „A navíc dokážu vykastrovat býka.“

Ucítil tlak v klíně a po zádech mu přejel mráz. „Beru tě za slovo,“ odpověděl a s nelibostí zjistil, že mluví hlasem snad o oktávu vyšším než předtím. „Vážně to všechno umíš?“

„Umím toho daleko víc. Měl bys vědět, Kayi, že nikdy nelžu. Nikdy.“

Garrett na ni hleděl a hrudník se mu podivně stahoval. Skoro nemohl dýchat. Takový vliv na něj měla naposledy žena, s níž přišel v šestnácti letech o panictví. Měla dvacet a v jeho očích byla velmi zkušená. A byla zděšená, když, našťastí až už bylo po všem, zjistila, že je o čtyři roky mladší než ona. Nebyla přece jeho vina, že vypadal starší. Jules, stejně jako ta žena tehdy, způsobila, že se mu rozbušilo srdce a v ústech mu vyschlo. Měl pocit, jako by kráčel po tenkém ostří a valil se na něj hurikán. Uvědomil si, že Jules je nebezpečná. Ale zatraceně, jaký by byl život bez občasného rizika? Přece to není tak, že té ženě dá svoje srdce. Stejně se o něm říkalo, že žádné nemá, a jeho kritici v tom dokonce mohou mít i pravdu.

Tempo hudby se změnilo a Garrett zaslechl známé tóny staré písně, která patřila k jeho oblíbeným. Jen málo lidí o něm vědělo, že miluje hudbu a že dokonce zvažoval její studium. Myšlenka na to, že by se z něj stal hladovějící umělec, ho nakonec ale nezlákala, a tak trávil hodiny u klavíru jen proto, aby zahnal stres. Naklonil hlavu na stranu a čekal, že Griff O'Hare zkazí nástup, ale Griff ho trefil dokonale a Garrett spokojeně pokýval hlavou. Vzhledem